

Indtryk fra tur til England

Fra den 28 til 31 juli i år, var vi fire fårevenner som drog til England for at se NSA's (National Sheep Association) Sheep Event. Det er en udstilling som afholdes hvert andet år i byen Malvern som ligger ved grænsen til Wales.

Foruden alt, hvad hjertet begærer af udstyr er der også konkurrencer af snart sagt enhver art. Jeg nævner i flæng: klippekoneurrence, opsætning af hegn, kørsel med ATV og den, efter min mening, vigtigste "Young shepard of the year". Det er en konkurrence, hvor de studerende bliver stillet over for en række opgaver som kan forekomme i en stor besætning – praktiske og teoretiske. Jeg havde lejlighed til at overvære en eksamination af en studerende og blev overrasket over det høje stadi af viden de unge mennesker besidder.

Som et lille kuriosum overværede jeg semifinalen i klippekoneurrencen - vinderen klippede 10 får på 8 min 5 sek. Jeg har fået oplyst, at vinderen af finalen klippede 15 får på 15 min og 10 sek.

Man kan også opleve en auktion over fårehunde. Det foregår ved, at ca. tyve får lukkes ind på en fodboldbane, hvorefter hunden, som er til salg, slippes ind til fårene. Køberne har således mulighed for at vurdere hundens evner. Hundene har efter min vurdering ikke modtaget megen træning, men bedømmes på medfødt vilje og evne til at håndtere fårene. Prisen for en hund i den bedste ende er omkring 20.000 danske kroner.

Auktionarius er et kapitel for sig, hurtigtalende og slagfærdig. F.eks. var der en lidt kedelig tæve, som ikke blev solgt, selvom auktionarius roste den i høje toner. En tilskuer råbte: "Buy it yourself". Auktionarius svarede prompte: "I already have one bitch at home".

Der er udstillet et hav af fåreracer, lige fra produktionsracerne som vi alle kender, til racer man aldrig har hørt om. F.eks. Herdwick og Black Welsh Mountain og Lonk. Derudover er der et utal af produktionskrydsninger, som hver især er tilpasset lokale forhold.

Udstillingen omfattede også en præsentation af slagtede lam. Ved hvert lam fandtes en præcis beskrivelse af den enkelte slagtekrop, med en forklaring på, hvorfor dette lam fandt anvendelse hos en bestemt kundegruppe. F. eks. måtte lam til supermarkeder ikke veje over 21 kg, medens lam til slagterforretninger skulle veje tæt på 25 kg og have en tydelig ansætning af fedt. Så vidt jeg husker var der 5 forskellige kvaliteter tilpasset hver sit marked. Hvor mange kvaliteter har vi i DK?

Inden vi tog på de planlagte besætningsbesøg, kunne vi lige nå at se en auktion over får og lam. Dvs. fårene var solgt da vi kom, men vi nåede at se lammene blive handlet. Det gik godt nok hurtigt. Efter auktionen, havde vi lejlighed til at tale med en af opkøberne. Han omsatte ca. 2000 får og lam om ugen. Opkøberen havde en lastbil holdende udenfor. Den var på størrelse med de svinetransporter der kører eksport og fulgte opkøberen hele dagen, kun afbrudt af aflæsninger på slagteriet.

Vi besøgte fire fåreavlere på turen, to producenter og to "avlbesætninger". Det var en rystende oplevelse! Samtlige besætninger havde klovsyge fra let til svær grad. I den "bedste" besætning kunne man måske være i tvivl, men dyrene havde ikke megen lyst til at bevæge sig. I de tre andre

løb 5 - 10% af dyrene på tre ben og man kunne i enkelte tilfælde se rødt kød i klovene, når dyret humpede af sted. Enkelte dyr ville ikke flytte sig for hunden, men blev, hvor de var. Det synes ikke at være et stort problem for ejerne, dyrene blev jo fodbadet efter behov - desuden kunne man jo ikke udrydde klovsygen, som jo nok alligevel var scald. En af os forsøgte at beskrive det danske system og fortalte at vi havde (næsten) udryddet klovsygen i DK. De så ikke ud som de troede på det, og fandt heller ikke anledning til at stille uddybende spørgsmål.

Efter den oplevelse, blev jeg rigtig glad for vore egne dygtige og engagerede dyrlæger, som utrætteligt arbejder for, at holde en høj sundhedsstatus i vore besætninger. Vi skal passe på ikke at stå dem i vejen på grund af kortsigtede løsninger eller snævre økonomiske hensyn.

På en af gårdene med "avlsbesætning" gik en flok gimmere ca. 50 stk. Det var enkeltfødte lam som var beregnet til salg som levedyr. På spørgsmålet om købere ikke hellere ville have tvillinger fik vi svaret : Vi fortæller ikke de er enkeltlam !! Ejeren på denne gård var dyrskue dommer, som havde dømt alle betydelige skuer i England. Man brugte ikke dataregistrering i besætningen. Man var jo så erfarne, at man kunne se, hvad dyret indeholdt!!!

Den næste gård vi besøgte, var en produktionsgård. Dyrene var af ringe kvalitet og der blev udvist dårligt management. Besøget blev ikke længere end almindelig høflighed krævede.

Den sidste besætning var velanskreven, med eksport af embryoner til Mexico, levedyr til Tyskland, Canada m.fl. Dyrene var af prima kvalitet selvom førligheden kunne være bedre - måske skyldtes det racen. Heller ikke her brugte man datareg. Dyrene kunne jo eksporteres til det meste af verden, så må de være af prima kvalitet. Jeg spurgte ejeren, hvad han ville gøre, hvis han besluttede sig for, at hæve lammetallet fra de nuværende 1.65 til f.eks. 1.8. Han svarede, at det vidste han ikke, men måtte vel prøve sig frem med forskellige væddere, men det betød i øvrigt ikke så meget. Det vigtigste var den gode slagtekrop og den kunne man bedømme med øjnene.

På denne gård fandtes de bedste græsmarker, jeg nogensinde har set. Jeg spurgte ejeren, hvornår marken sidst var lagt om. Det vidste han ikke, men i de halvtreds år han havde haft gården, havde jorden ikke været pløjet. Der blev ikke brugt kunstgødning, alligevel var græsset tæt som en golfbane med en passende fordeling mellem kløver og græs. Den eneste pleje, der blev udført var afgræsning og afpudsning efter behov.

Foldene blev rotationsgræsset, så der gik tre til fire uger mellem hver afgræsning. Efter hver afgræsning blev marken afpudset til ca. syv cm. Overskydende græs blev wrappet.

Jeg var i øvrigt til et foredrag om leveritker, som i en af de cases, der blev beskrevet, havde gjort det af med 45 % af en årgangs lam. Der forskes meget i leveritker i UK i øjeblikket, og konceptet i behandlingen synes at være: Test (for æg) behandel dyrene og test igen efter tre til fire uger. Hvis dyrene stadig er inficeret – behandl igen. Der er allerede problemer med resistens.

I de hårdest belastede områder, tager man gødningsprøver en gang pr. måned og vejer alle lam ved samme lejlighed.

Jeg skal lige huske at nævne, at udenlandske gæster har gratis adgang til udstillingen, samt gratis forplejning hele dagen.

Hvis nogen har lyst til en lille ferie i fårets tegn, kan jeg varmt anbefale en tur til Malvern. Turen kan gøres på tre dage. Har man mere tid til rådighed, kan man med stort udbytte bruge et par dage på sightseeing. Området huser nogle af de smukkeste landskaber i England.